

Harmatovszki László Rákoskertért Díjas

Ismét az a megtiszteltetés ért, hogy én méltathatom az idei év ünnepeltjét. 2006 óta most hetedik alkalommal köszönhetem erről a színpadról a Rákoskertért Díjazottat és tehetem ezt harmadik alkalommal Wass Albert emléknapiján.

Ebben az évben egy civilt, egy igazi lokálpatriótát, egy, az országért, a nemzetért és Rákoskert boldogulásáért, gyarapodásáért tenni akaró igazi barátot, Harmatovszki Lászlót tünteti ki polgármester úr.

Laci - hívhatom így, hiszen sok éve ismerem és barátomnak mondhatom – az előző évek díjazottaihoz hasonlóan, megérdemelten veheti majd át ezt a városrészi díjat. Őt is a civilek, a Rákoskerti Polgári Kör tagjai és a helyi képviselők ajánlották a Képviselő-testület figyelmébe, akik egyhangúan támogatták Harmatovszki László kitüntetését. Tették ezt úgy, hogy a többség nem is ismeri őt, de az előterjesztés mellé csatolva volt a civilek és a Polgári Kör elnökének, Szelepcsényi Sándornak a javaslata, ami a díjazott rákoskerti tevékenységéről, munkásságáról és önzetlen tenni akarásáról szólt.

A köszöntőm megírása előtt kutatómunkába kezdtem, ami kapcsán a következőket tudtam meg az ünnepeltről: Harmatovszki László nem Rákoskerten született, nem mondható tősgyökeres kertinek, hiszen élete egy szakasza Rákoscsabához és Kőbányához kötötte, de igazi otthonra Rákoskerten talált.

A köszöntőm elején említettem, hogy ideai díjazottunk civil ember, a Kőbányai Porcelángyár volt művezetője. A civil szó említésekor arra gondolok, hogy nem a helyi közélet volt szereplője, nem a helyi iskola, vagy óvoda pedagógusa ő, mégis sokan felfigyeltek rá az elmúlt tíz évben.

Mottója egyszerű és frappáns: szeret mindent, ami Rákoskerttel és a családdal kapcsolatos. Az elsőért kapja most a díjat, a másodikért kapta szerető feleségét, két gyermekét és négy unokáját. Titkon reméli, hogy fiánál születik még gyermek, így talán hamarosan elmondhatja magáról, hogy ötunokás nagypapa.

Kedvenc időtöltései: sélés az unokákkal, kerékpározás a Balaton körül, ulti a barátokkal.

Laci első házat Rákoskerten, a Pásztorfalva utcában, 1976-ban saját kezűleg kezdte építeni. Két év múlva be is költöztek. Lánya, Annamária után, fia, László már ide született.

1987-ban megszervezte az utcában a gázvezeték kiépítését, majd miután ez elkészült egy újabb építkezésbe kezdett. A Nyomdász utcában úgy akart építkezni, hogy közben ne lásson téglát és maltert, ezért egyedülálló módon egy favázas, faszerkezetes házat álmodott meg. Feleségével, Szauter Máriával, akivel idén ünneplik 45 éves házassági évfordulójukat az óta is itt élnek.

2005-ben nyugdíjas lett és belépett a Rákoskerti Polgári Körbe. Itt régi ismerősként fogadtuk egymást, lelkesítő volt látni, hogy amikor csak tehetette, akkor mindig rendelkezésre állt a helyi munkákban. Ha fát kellett ültetni, árkot kellett tisztítani, vagy a rendezvényeken kellett színpadot építeni, ő mindig ott volt és remélem még sokáig ott is lesz. 2007 őszén felajánlotta, hogy a saját utcájában élőknek, ez 65 családot jelent, segít házhoz vinni a falevelgyűjtő zsákokat. Megható volt látni, hogy 2007 óta az összes Rákoskertért díjazottnak felajánlott egy hosszú hétvégét a zalakarosi nyaralójában, ahol teljes ellátást is biztosított. Amikor idén megtudta, hogy ő kapja az ideai díjat, akkor az első kérdése a következő volt: - Na most akkor kinek szerveztek nyaralást Zalakaroson?

Nagyvonalúságának a legjobb bizonyítéka, hogy amikor felesége a Kossuth iskolában szervezte az osztályának a Balatont megkerülő kerékpártúrát, akkor a szálláshoz hiányzó pénzt ő saját maga egészítette ki, csak azért, hogy nehogy le kelljen mondani azt a kirándulást, amit az osztály már hónapok óta várt.

Sorolhatnám még a hasonló eseteket, de nem akarom kellemetlen helyzetbe hozni Lacit, hiszen ezekről a felajánlásokról még sokszor a családja sem tudott.

Kívánom neki, hogy teljesüljenek álmai, még hosszú éveken át dolgozhassunk együtt a polgári körben és még sokáig síelhessen unokáival a kedvenc pályáin!

És végezetül: Harmatovszki László eddigi életműve mától hivatalosan is elfoglalta méltó helyét Rákoskert szellemi panteonjában.

Gratulálok Neki!

Hatvani Zoltán méltatása a Rákoskertért Díj átadása előtt 2014 február 16-án, a Rákoskerti Művelődési Házban